

ПРОТОКОЛ

№ 1373

гр. София, 22.03.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 40 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Силвия Б. Русева

при участието на секретаря ДИАНА Г. ДИМИТРОВА
и прокурора С. Анг. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Силвия Б. Русева Частно наказателно дело № 20231100201494 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За Софийска градска прокуратура се явява С. С..

Явява се инспектор С.А.М., упълномощен със Заповед № Л-351 от 18.10.2021 г. от Началника на Затвора гр. София да го представлява в съдебни производства.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА Н. Д. П. - редовно призован, се явява лично, доведен от СЦЗ.

В залата се явява защитникът му, адв. Ю. Й. С. от САК.

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Инспектор М.: Да се даде ход на делото.

АДВ. С.: Да се даде ход на делото.

ЛС П.: Да се гледа делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, предвид на което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

САМОЛИЧНОСТТА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ Н. Д. П. снета в предходно съдебно заседание.

СЪДЪТ докладва постъпила справка от ГДИН относно пребиваването на ОЛ П. в местата за лишаване от свобода.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Запознати сме. Да се приеме.

СЪДЪТ докладва и постъпил пробационен доклад от СЦЗ.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Запознати сме с доклада. Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към материалите по делото постъпилата справка и пробационен доклад.

АДВ.С.: Представям и моля да приемете заповед № 202 от 23.09.2022г. за налагане на дисциплинарно наказание, служебна бележка, гаранционен лист и заявка за хладилна чанта, от името на осъдения П..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се приемат.

СЪДЪТ намира, че са относими към предмета на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ

ПРИЕМА и ПРОЧИТА представените писмени доказателства.

Разпорежда на съдебния секретар да изготви копие на представените писмени доказателства.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания преди даване на ход на съдебното следствие по реда на чл.274-275 от НПК.

Предвид изявленията на страните и липсата на искания по реда на чл.274 и чл.275 от НПК,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВА се молба на осъденото лице Н. Д. П. за условно предсрочно освобождаване.

ОСЪДЕНИЙТ П.: Поддържам молбата, която съм подал.

АДВ. С.: Поддържам молбата, няма да сочим доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Оспорвам искането, молбата е допустима, но е неоснователна. Нямам доказателствени искания.

Инспектор М.: Началникът на затвора оспорва молбата. Нямам

доказателствени искания.

СЪДЪТ приема, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА писмените доказателства, ведно с представените в миналото съдебно заседание и в днешното - доклад за пробационен надзор, справка за периода от време, в който осъдения П. е пребивавал в местата за лишаване от свобода, справка за изтърпяната част от наказанията му и оставащия период и заповед № 202 от 23.09.2022г. за налагане на дисциплинарно наказание, служебна бележка, гаранционен лист и заявка за хладилна чанта.

ОСЪДЕНИЙТ П.: Желая да дам обяснения по повод дисциплинарите наказания. За първото наказание беше извършен обиск на спалното помещение, в което пребивавам, не сам, със съкилийник съответно, аз съм втори в тази стая. Когато отидох, имаше лед осветление вътре сложено в тази стая, всички неща в стаята са заварено положение. Аз написах обяснение, че не знам какви са тези вещи. След което минаха 2 седмици и казаха да се разберем кой ще вземе наказанието, защото иначе ще ни накажат и двамата, инспектор А.С. ни го каза и ще ми бъде заличено наказанието при добро поведение след 3 месеца. Това не се случи. Трябваше да съм заличен на 20.12. по график аз работих в Министерство на правосъдието. На 29.12., при извършена проверка, се установи, че не съм на обекта, така е описано, а аз има данни от водещия ми, който е единия шофьор и домакин, че съм изпратен защото МП има три сгради и съм изпратен на „Дондуков“- на 7 и 8 етаж да изчистя боклуците и на връщане съм записан с наказание за отклонение от обекта, което съм приел. Не възразих, защото доклада, който е написан дори и той не е написан. Не желая да влизам в излишни пререкания с администрацията.

АДВ. С.: Не го обжалва това, защото напоследък затворническата администрация, заобикалят по един малко неправилен начин закона, по такъв начин, че да не ни допуснат възможност да си обжалване пред съд, пред някой, който не е заинтересован и непредубедено ще вземе отношение. Наказанията, които на П. и трите са наложени от Затворническо заведение Казичене, която заповед може само и единствено да се обжалва пред Началника на СЦЗ. Така или иначе ние не можем да излезем извън пределите на затвора. Пускаме едни жалби до Началника на СЦЗ, който потвърждава в по-голямата част от случаите това, което началника на Казичене е направил и от там нататък пък неговото произнасяне не може да се обжалва никъде повече. И ние не може да се обърнем към съд. Той е викан на беседа, казал го е и въпреки това му казват „наказание“.

ОСЪДЕНИЙТ: Не са фактите така, както са изложени. Едното наказание е за една дебитна карта - става в един и същи ден става с отклонението от

обекта. При претърсване в МП дебитната карта е в джоба, не е забранена вещ. Пише се един протокол. Прибирам се в Казичене и ми се пише втори протокол за забранена вещ и за един ден взимам две наказания за едно и също нещо.

АДВ.С.: В министерството му правят обиск, констатира се наличие на дебитна карта в джоба му, изтекла, изключена от системата. Никой не казва, че е забранена вещ. Впоследствие го връщат в Затвора прави му се втори обиск и на портала на затвора му се вади тази дебитна карта и там му се описва като забранена вещ. Което е от всякъде си личи, че имат тенденциозно отношение към някои лишени от свобода. От тази гледна точка, той и не иска да се конфронтира така или иначе и вече сме пробвали да обжалваме пред Началника на СЦЗ, но резултата е такъв. Докато можеше да обжалваме пред софийски административен съд, сега вече се научиха да заобикалят закона и да ни възпрепятстват. Има три години по друго дело и малка част, след като три години беше търпял, задържан от 29.05.2017 г. по ЕЗА, издадена от испанците, по дело с присъда издадена от Мадрид. До септември месец 2017 г. траеше процедурата за изпращането, изпратихме го там, без да имаше присъда, седя три години. В един момент си направи споразумение там, като му бяха предложили, че ще го освободят от изтърпяване на наказанието, въпреки че той беше търпял три години като предварителен адрес и ще му наложат експулсион единствено забрана за влизане в Испания. В момента, в който се случи това нещо, вместо да го експулсират в България, беше задържан по другото дело, което е от 2016 г. има задочна присъда от 2016 г. по дело в Барселона. Второто дело, по което и сега лежи и то е първо по време като присъда и затова е абсолютно гавра от страна на испанците, че той има влязла в сила една задочна присъда и вместо да му издадат една ЕЗА, че има да си изтърпява наказание по вече влязла в сила задочна присъда, не го правят това нещо. Издават му заповед за провеждане по разследване по друго дело и докато седи три години в Испания по другото дело и никой не иска да му приведе в изпълнение присъдата, която е вече влязла в сила и, когато го освобождават да го пратят в България му налагат задържане под стража. Седя там един месец в една буферна зона с идеята, че иска да си го оставят да си търпи другата присъда. Стоя един месец и накрая испанците разбраха, че ще го приемат там само по първото дело, което е изпратено за разследване. Върнаха го тука и като го върнаха тука, междувременно имаше вече издадена ЕЗА на летището го задържаха.. пак мерки. Пуснаха го няколко месеца домашен арест, докато траеше процедурата по признаване на присъдата и реално, той от 29.05.2017 г. не е излизал на свобода. Действително, изтърпяното в Испания е за второ деяние, по-късно от това, за което искаме УПО.

ОСЪДЕНИЙТ: Изтърпения период е по друго дело. Моля да ме освободите, заради детето и жена ми.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:
ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема госпожо Съдия, намирам искането за установяване на УПО по отношение на осъдения П. от остатъка на наказанието ЛОС за неоснователно. Считам, че становището на затворническата администрация, че корекционната работа с осъдения П. следва да продължи. Считам, че не могат да бъдат пренебрегнати наложените три наказания, които са в кратък период от време, две от тях през тази година. Намирам и за напълно неоснователни твърденията за предубеденост от страна на затворническата администрация, още повече такива твърдения се наведоха по отношение на испанските власти. Във връзка със задържането в Испания по отношение на втората присъда там, считам, че вече неведнъж органи на съдебната власт са обръщали внимание, както ОС- Благоевград, така и СГП, че тези наказания не могат да бъдат кумулирани, тъй като наказанието по втората присъда на практика е експулсиране, каквото в България не съществува и съответно няма как този срок да бъде приспаднал от търпяното към момента наказание ЛОС.

ИНСПЕКТОР М.: Уважаема госпожо Председател, потвърждавам изразеното отрицателно становище на затворническата администрация за осъденото лице и възможността да бъде УПО. Същият е наказван и то нееднократно, с оглед това, завърших.

АДВ. С.: Аз ще моля да уважите молбата на П. за УПО от 4-годишната присъда, която е издадена от Кралство Испания, съдът в Барселона и е призната от българското законодателство, като считам че към настоящия момент от данните по делото, в това число досието, предоставено от затворническата администрация, е видно че Н. П. отговаря и на двете предвидени предпоставки в чл.70 от НК а именно да е изтърпял повече от половината от наложеното му наказание, както и да е показал по време на престоя си в затвора, че се е поправил и, че може да бъде УПО. Какво имам предвид: На първо място от доклада приложен в затворническата администрация се виждат само положителни характеристични данни от страна на Н. П.. Отражено е, че не е нарушавал режимните изисквания, отразено е, че е работил, не е спирал да работи, изброени са подробно и МП, където на няколко пъти е почвал работа, към настоящия момент към МВР-сграда работи, все места, където се работи и вършат работа. Така, както го чухте, чистил е боклуци, носил е папки и няма данни за отклонения от страна на МП, МВР. Сочи се, че е участвал в културно-масови мероприятия, че е отговорник по спортната дейност, че е избран там за председател, сочи се, че е награждаван 4 пъти. Откакто той е в затворническото общежитие, почти няма период, в който да не е работил на външен обект и то в държавни обекти е работил и въпреки това, че сутрин ги извеждат и ги карат на работа и ги прибират вечер и той пак е намерил начин да участва и в културно-масови мероприятия, което в достатъчна степен показва що за човек е, каква нагласа има за живота занапред и, че от тези характеристични данни не може да се извежда за лице с поведение, което да не отговаря на изискванията за УПО.

На следващо място, 4 пъти е награждаван. Намален му е риска от рецидив от 44 точки на 37 точки, като малко за мен е неясно е днес представения пробационен доклад, където пише, че няма намаляне на риска от рецидив. Считам, че има противоречие в тази насока от доклада, който беше представен днес. Сочи се, в същия доклад, че има претърпени положителни промени, а именно – по отношение към правонарушението, по отношение на уменията за мислене. Това нещо се сочи и от пробационния доклад, че има положителни промени. Обръщам внимание, че в пробационния доклад, който днес се представи, че няма ясно изразени зони на дефицит. Каква работа с този човек ще се извършва - корекционна занапред, след като има положителни промени в насоките, в които е следвало първоначално да се работи и към момента няма ясно изразени зони на дефицит, кой какво ще работи с него. Отделно оставам настрана, че след като е на работа по цял ден, единствено само събота и неделя е в затворническото общежитие, там няма затворническа администрация събота и неделя, само надзиратели, ясно ни е на всичките, че няма кой какво да работи с него. И пак се спирам на това, че риска от рецидив не е бил коригиран. В другия доклад пише, че от 44 точки е коригиран на 37 точки, което е в ниските равнища. От плана на присъдата се вижда, че от таблицата, която е изготвена и приложена по делото, се сочи, че изпълнява целите и задачите на самата присъда, че има добро поведение, че е трудово ангажиран, сочи се, че са му редицирани оценката на риска от рецидив и, че при поддържане на позитивна линия на поведение в изпълнение на плана на присъдата, ще последва замяна на режима от общ в лек. От тук нататък ще поясня какво се случва в затворническата администрация. Веднъж в годината има комисия, която преценява колко точки следва да му бъдат намалени от риска от рецидив, дали следва да му се замени режима от общ в лек и, ако това нещо се случи май месец 2022 г., до май месец 2023 г. никой не пипа тези показатели, никой не ги променя, докато не мине едната година, такъв е начина на работа в затвора. И посоченото от предния път, когато са му намаляни тези неща, че към настоящия момент няма промени в последните месеци в това отношение. Абсолютно е некоректно поставяне на въпроса и отразяване, тъй като то реално не се прави за нито един лишен от свобода по няколко пъти в годината. Ние сме в период, който му е правен миналата година и сега ги няма тези неща. Отделно от това, доклада е изготвен от ИСДВР С.А., който няма преки наблюдения върху ЛС П.. В предното заседание не допуснахте разпит на Р.Б., тя е човека, който може да каже този ЛС какво поведение има, какво прави в затвора. Видно от плана и доклада, не може да не се взема под внимание всичките му положителни характеристични данни и да се прецени дали той отговаря на изискванията, а достатъчно според затворническата администрация едно наказание да има, за което да не е реабилитиран в едногодишен срок, след това да се сочи, че не отговаря на изискванията. Обяснявам за пореден път, едното наказание му е виждате, че той има разрешение да има хладилна чанта. Просто се намира физически в неговата стая, вие преценете дали заради такова наказание следва да му се налага наказание и следва да се счита, че тоя човек не се е поправил и, че трябва да се работи с него в това отношение. На следващо

място веднъж даже единственото наказание, което му беше отменено от Началника на СЦЗ, че водещ на работа, който го водеше на работа ги беше завел до обект, където трябва да работят и се оказва, че обекта е заключен и той ги прибира в друго помещение. Проверяващи разбират за това нещо, го бяха наказали него и другите, които са изведени на работа, че се били отклонили. Те изпълняват заповеди на водещия. Тогава Началника на затвора отмени като такова, че той няма как да реагира в такава ситуация и да не се подчини на водещия общо взето и не може да носи отговорност. Ясно ни е на всички, че МП има няколко сгради, тези които работят в МП, ги пращат непрекъснато по различните сгради, затова ги искат от затвора да ги водят да работят, за да няма държавни служители, които да си губят времето да тичат от една сграда в друга. Единственото време, през което той не се намира така или иначе в МП е времето, през което се предвижда от едната сграда в другата. Неправомерно наказание. Затворническата администрация не са отчели, че П. реално е в затвор от 29.05.2017 г. В края на затворническото досие, като се запознах, има протоколи от СЗ, където сме искали кумулация, признаване на присъдата, има достатъчно актуална информация, че действително на 29.05.2017 г. Н. П. е бил задържан. Това са 6 години, ако не се лъжа, откакто този човек е в затвори, в арести и реално корекционната работа с него, изпълнение на наказанието му е започнало май месец 2017 г. Това нещо следва да се отчете от затворническата администрация, ако щете да са изискали актуална информация от испанските власти, какво е било и поведението и му там. Не е правилно прокуратурата, това което заявява, че не са кумулирани тези наказания, тъй като не отговарят на изискванията на закона. ОС- Благоевград отказа да групира тези наказания, тъй като прие, че едната присъда, по която има наложен експулсион и е освободен от изтърпяване, един вид като нашите условни присъди, му е 4 години и 1 месец, а тази, която сега търпи е 4 години и реално, ако трябва да се кумулира присъдата по нашия закон, следва да му се определи по-тежкото наказание от 4 години и 1 месец и те счетоха, че е неправилно при положение, че е освободен от изтърпяване, да го карат да я търпи тази по-голяма с един месец присъда. Само, че той има три години задържане, които реално отиват на вятъра. Три години корекционна работа, ако щете, три години превъзпитаване, ако щете и за момента нито българските власти му признават тия три години. Защо не му беше наложено още в началото тоя експулсион, а го държаха да го притискат да си направи едно споразумение, за нещо, което не е извършил?! В крайна сметка виждате, че приложихме и акт за раждане на детето С. Д. на 19 май 2017 г. точно преди да бъде задържан с ЕЗА му се беше родило детето, не беше изписано детето още от болницата, когато той беше задържан. Това дете, до момента ще направи 6 години, расте без баща. Аз не считам, че не следва да се взема и това под внимание. Престоя в затвора при положение, че не може да се грижи за детето си има два пъти по-сигурно превантивно въздействие и то още повече новородено дете, което не можеш да си го отгледаш и възпитаеш. Точно първите седем, които са най-важни, това дете изкара без баща си. Този човек пак казвам е 6 години в затвора. Има данни, че се е превъзпитал. УПО не приключва изпълнението на наказанието,

има изпитателен срок за остатъка на присъдата, който също има превантивно въздействие и продължава да се работи с него. Има пробационна мярка даже не само тази, която се предлага от пробационния служител, съдът не е обвързан с предложението на затвора, може да му наложи и други пробационни мерки, ако прецените, с които също продължава изпълнението на наказание и се следи за него. При положение, че е показал отношение към труда, че ще работи, при положение че приложихме и доказателства, че в случай, че го освободите, ще започне веднага работа в конкретна фирма, която има място за него да започне да работи. Аз считам, че този човек следва да му дадете шанс, реално той за пръв път влиза в затвора, преди това не е влизал в затвор, заради испанските присъди за пръв път влезе в затвора 2017 г. като арести и след това продължи престоя си в български затвор. Аз считам, че следва да се уважи молбата, тъй като има едни положителни неща за развитието на този човек. Ще цитирам едно определение на САС - Определение № 765/22.08.2022 г., където също на човек, който е с 5 наказания, мисля че наложени, незаличени, му е уважена молбата за УПО, като именно точно на база отношението му към труда и всички други взети характеристични данни за този човек, му е уважена молбата, като Апелативния съд приема, че само и единствено на база на това, че е наказан не може да се отказва УПО, без да се вземат под внимание и всички други данни по делото. Тук имам освен престоя му в нашия затвор, семейно положение, имаме заболяването на жена му – диагностицирана е с множествена склероза, жена която 2017 г. затова не беше изписана от болницата, когато той беше задържан и се беше наложило заради заболяването си да стои дни наред с новороденото в болницата. Тази жена е оттогава с това заболяване и се грижи сама за детето си. Всички знаем, че това заболяване не се лекува. Аз не считам, че тоя човек ще има положително въздействие, ако остане в затвора при всичките му проблеми, които има в семейството си и при положение, че има изтърпени вече 6 години. В молбата ми съм посочил Резолюция № 76 на Комитета на Министъра на Съвета на Европа, че след като се появи благоприятна прогноза за осъденото лице, следва да му се дава УПО. Тука от докладите навсякъде ги има тези благоприятни прогнози, от гледна точка на труда, награди, към администрацията и, че участва в културно-масови мероприятия. Отделно от Постановление № 7/27.6.1975 г. - също съм го посочил в молбата ми за УПО, следва да се оценява възпитателното значение на УПО, това което казах, че има първо изпитателен срок, следва да се отчита отношението към труда - виждате какво му е отношението към труда на него откакто е в затвора, работи на всички места. Не на последно място се сочи в това Постановление, че за осъдени за първи път лица е достатъчно да е налице започнал корекционен процес. Еми тука имаме промени в отношението към правонарушенията, промени в уменията му за мислене и липса на даже на ясно изградени зони на дефицит. Аз считам, че според цитираното от мен, би следвало да се съобразите и да постановите УПО на този човек. Съобразете всичките данни - очевидно затворническата администрация е страна в този процес и изразяват предубеденост още първоначално с това, че не бяха

изготвили пробационен доклад, тъй като считат, че не е необходимо, тъй като имат отрицателно становище. Не са взимали под внимание абсолютно никакви други данни от престоя му от 2017 г. в затвора. Беше задържан 2017 г. за 72 часа, изкара 5 дни „Домашен арест“ след първата инстанция, го пусна градски съд, апелативния съд го върна в ареста и от тогава този човек е в затвори в Испания, от тогава се превъзпитава, от тогава се работи с него, има корекционна работа с него.

ПРОКУРОРЪТ /реплика/: Искам да обърна внимание, че в условията на арест корекционна работа не се извършва със задържаните лица.

АДВ.С. /дуплика/: Условията на ареста са в пъти по-тежки, от условията в затвора. Ясно ни е на всички какви са арестите, какви са затворите, като режим на изисквания. Режима е строг в ареста, стоят затворени по цял ден в една килия.

ОСЪДЕНИЙТ П. /в лична защита/: Поддържам казаното от адвоката ми. Само искам да добавя, че системата в Испания е коректно различна от системата в България. В момента, в който си задържан, ти не стоиш в ареста, а стоиш в затвора с всички останали, само че се водиш като не осъден. Имам две години и осем месеца – там бях лавкаджия. Там се работи от първия ден и се трупат точки за положителните ти качества. Ако някой ми направи справка за три години, ще видите, че имам само плюсове, нямам нито един минус. Искам да кажа единствено, че както адвоката каза, детето ми отрасна без мене. Искам да помогна на жена ми и на детето ми, нищо повече. Достатъчно време изтърпях и би трябвало да съм разбрал достатъчно за всичкото това време, ако не съм разбрал, имам тогава някакви отклонения.

ИНСПЕКТОР М.: Бих поправил колегата, с оглед на това, че в пробационния доклад е изразено становището, че не е поправен, не е понижен риска от вреди, а в действително риска от рецидив понижението е в ниски стойности. Той започна много добре, оценката на риска му е позитивирана, тя е снижена в ниски стойности, а е била преди това в средни стойности 44 точки. Корекционната работа с него е започнала и е била на среден етап, достатъчно убедителни доказателства има приложени по делото, той е награждаван 4 пъти. Аз не оспорвам техните твърдения като представител на администрацията относно наложените наказания, но няма да взема отношение, не съм запознат и не е мое право действително. Реално, той в първоначалния си етап на изтърпяване, има положително поведение и доклада е позитивен, а завършва отрицателно, с отрицателно становище. Все пак трябва да се следва някаква логика, не искам да звучи оправдателно за неговото поведение. Като специалист от 20 години в системата - има значителен напредък, но няма завършеност в корекционната дейност. Не му е сменен режима. Има наложени наказания. Нито един лишен от свобода не

може бъде предлаган за позитивиране, специално за замяна на режима в полек, ако има наказания. Първо е четири пъти награждаван, а после 3 пъти наказан в по-кратък период от време, като последните му наложени - второто и третото наказание, те са в едномесечен срок. Аз не мога да кажа, че тези обективни данни отсъстват от данните по делото и затова колегите са се мотивирали с това отрицателно становище. Нашата работа се наблюдава от държавни органи, контролира се и ние не може да престъпваме закона.

АДВ. С.: В затвора плана на присъдата се прави за целия период на наказанието. 4 години се прави план на присъдата, който следва да бъде изпълнен в рамките на тези 4 години. Когато лишения от свобода в случая, не спира да работи, очевидно той няма да остане четири години. Когато пък сега според твърдението на представителя на Началника на затвора, той има наказание и никой няма да му сваля режима, известно ни е че в едногодишен срок от налагането на наказанието, ако няма друго, то ще бъде заличено, ще бъде реабилитиран и тогава чак ще му бъде заменен режима на това нещо. Това няма да се случи, защото в този едногодишен срок, той ще си изтърпи изцяло присъдата, с работата, която работи, с остатъка, който виждаме, че има към настоящия момент, реално според затворническата администрация този човек ще си изтърпи присъдата, без да е постигнат и изпълнен плана на присъдата.

ИНСПЕКТОР М. /реплика/: Не е прав колегата с оглед това, че плана е с едногодишен срок. След това, ако е по-голямо наказанието от една година ЛОС, се пристъпва към препланиране също към едногодишен срок или до изтърпяване на остатъка. Няма такъв план, който да сочим за лице осъдено на 20 години ЛОС с един план. Едногодишен е срока за всеки пран и следващо препланиране. Като се отчитат резултатите от постигнатата дейност във всеки ежегоден текущ доклад, който се изготвя в разстояние 12 месеца изтърпяно време и там се отразява оценката на риска, където при него е отразено значителен позитивен напредък и оценката му на риска към настоящия момент е ниска.

АДВ.С.: Има препланиране на присъдата, значи има първоначален план, има препланиране от 22.08.2022 г., а е имало план от постъпването му в затвора и точно това е препланиране, последното.

СЪДЪТ, с оглед приключване изложенията на страните и на основание чл. 297 от НПК,

**ОПРЕДЕЛИ
ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.
ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ**

ПОСЛЕДНА ДУМА на лишения от свобода Н. Д. П.: Моля да бъде условно предсрочно освободен.

В 10:57 часа СЪДЪТ дава половин час почивка.

В 11:45 часа Съдът обяви, че се оттегля на съвещание до 12:30 часа.

СЪДЪТ се оттегли на съвещание.

След съвещанието, съдът установи следното:

Настоящото производство е по реда на чл. 437, ал. 2 от НПК. Образувано е по молба, подадена от осъдения Н. Д. П. за условно предсрочно освобождаване, подадена чрез защитника му адв. Ю. С. от САК.

За да бъде уважено това искане, съобразно нормите на чл. 70 от НК, следва П. да е изтърпял поне 1/2 от наложеното наказание и, респективно, да е дал доказателства за своето поправяне и превъзпитание.

Формално изискуемото от закона обстоятелство е налице, видно от представените документи от затворническата администрация - осъденият П. е изтърпял към момента 2 години 6 месеца и 2 дни, като е осъден за деяние по чл. 249 от НК на 4 години „Лишаване от свобода“ и за изтърпяване му остават 1 година, 5 месеца и 28 дни.

Относно критерия – „представяне на достатъчно доказателства за поправяне и превъзпитание“, съдът намира следното:

Начинът на изтърпяване на наказания се регулира от нормите на чл. 153 и следващите от ЗИНЗС, като относима е нормата на чл. 156 от НК за изготвяне на индивидуален план за изпълнение на присъдата. ЗИНЗС подробно регулира определените стъпки, по които трябва да се mine, за да се достигне до извод, че едно лице, осъдено на наказание „Лишаване от свобода“, се е поправило и превъзпитало. Индивидуалния план е така регулиран, че с всяка проява на поправяне и превъзпитание правното положение на осъдения се облекчава, а именно: първоначално той получава различни награди и поощрения, след това преминава в по-лек режим или преместване в място за изтърпяване на наказанието „Лишаване от свобода“ с по-леки условия, като максималната благоприятна последица, предвидена за осъденото лице, е условното предсрочно освобождаване.

В случая, както прокурорът, така и представителят на затворническата администрация, посочват, че този индивидуален план не е изпълнен напълно, а само частично. Именно инспектор М. заявява, че има напредък в корекционната работа, но тя не е завършена – на среден етап е и следва да продължи, за да постигне целите си.

Първоначално определеният „общ“ режим не е заменен с „лек“, макар че от 20.08.21г. осъденият П. е преразпределен в ЗООТ „Казичене“.

Осъденото лице П. работи извън пределите на затворническото общежитие и то в сграда на МВР. Същевременно, на същия все още не му е определен „лек“ режим, което е необходима стъпка, за да се приеме, че е налице поправянето и превъзпитанието и, която следва да се реализира преди да се премине към условното предсрочно освобождаване.

Макар и награждаван, осъдения П. е и наказван дисциплинарно 3 пъти, последните два от които преди месец и преди около два месеца. Съдът, макар да отчита изложените в днешното съдебно заседание възражения на защитата и осъдения срещу така наложените дисциплинарни наказания, няма как да

игнорира факта на съществуването им, още повече, че не може да провери обстоятелствата, при които те са наложени, както и твърденията на осъдения и защитата относно обосноваването им. Същевременно, от затворническата администрация се аргументират, че не може да се смени режима в по-лек, ако осъденият е дисциплинарно наказван.

В представеното по делото писмено становище, затворническата администрация счита, че „...не са налице достатъчно данни за поправяне на лицето в рамките на пенитенциарното заведение, съгласно чл.36 от НК. Целите и задачите, заложили в плана на присъдата, не са изпълнени към момента, има актуална проблемна зона, по която работата следва да продължи, риска от вреди е с непроменени стойности /според доклада на инспектор А., той е среден/, риска от рецидив е намален в недостатъчна степен /макар според доклада той да е посочен като „нисък“/, прогресивната пенитенциарна система не е изпълнена докрай“, като становището сочи и наложените наказания, както и значителния размер на остатъка от наказанието. Същото се поддържа от тях и в съдебно заседание.

В представения днес пробационен доклад отново е посочено, че рискът от вреди е среден за обществото и не е коригиран от първоначално констатираните нива, след което е направен изводът че:“процесът на поправяне и превъзпитание по отношение на лишения от свобода Н. Д. П. е започнал, но не е завършен“.

В доклада на основание чл.155,ал.1 ЗИНЗС на Инспектор А. относно актуалната оценка на поведението на осъдения П. се казва още, че „Прогноза за личността: Предвид показаното колебливо поведение в местата за лишаване от свобода, доказващо се от наличието на дисциплинарни наказания и неосъществения принцип на прогресивната система при изпълнение на наказанието, видно от това, че режимът на изтърпяване на наказанието“Лишаване от свобода“ не е заменен на „лек“, целите на наказанието, визирани в чл.36 НК, не са постигнати. Корекционната работа следва да продължи до постигането им“.

Съдът счита, че е изправен пред противоречия между доказателствата относно това дали изтърпяното до настоящия момент наказание е било достатъчно за реализиране целите на наказанието.

Представителят на затворническата администрация и прокурорът застъпват отрицателното становище, което е подкрепено и от доклада на ИСДВР А., както и от пробационния доклад на инспектор-пробация Пр. Н.-Г..

Съдът признава, че няма лични впечатления от това как осъдения П. изтърпява наказанието си и като единствен източник на сведения в тази насока може да ползва материалите от затворническото досие, респективно представените писмени доказателства и доводите на страните, изложени в съдебното заседание.

При тези противоречиви становища, съдът счита, че следва да подкрепи становището на затворническата администрация и на прокуратурата, че към настоящия момент все още не са налице законовите предпоставки за условно предсрочно освобождаване на осъденото лице Н. П., тъй като той не е преминал изцяло индивидуалния си план за изтърпяване на наказанието и с него не е приключила корекционната работа. Същият не е дал и достатъчно убедителни и несъмнени доказателства за трайното му поправяне и превъзпитание, доколкото все пак е наказван дисциплинарно в затвора и

доколкото впоследствие е осъждан отново за деяние по чл.249 НК.

Съдът счита, че в настоящото производство по чл.437, ал.2 НПК няма възможност да преценява обстоятелства за групиране или кумулация, както и приспадане, още повече че тези въпроси са вече решени с влезли в сила съдебни актове. Съдът изказва съчувствие на осъдения П. по отношение заболяването на съпругата му, както и относно обстоятелството, че не е могъл да общува достатъчно с детето си, но в производството по чл.437, ал.2 НПК е призван и ограничен да прецени наличието на изискуемите законови предпоставки за УПО, по конкретно изтърпяваното наказание.

Поради всичко гореизложено, съдът намира, че условията по чл. 70 от НПК по отношение на УПО спрямо осъдения П. не са налице.

Воден от горното

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение молбата на осъденото лице Н. Д. П. с ЕГН:***** за условно предсрочно освобождаване, подадена чрез защитника му адв. Ю. С. от САК за условно предсрочно освобождаване от наказанието му „Лишаване от свобода“ за срок от четири години, определено със Съдебно решение № 35/2016г. от 30.03.2016г., постановено по съкратена процедура 65/2015г. от Областния съд в Барселона, пети състав, по предварително производство № 4984/2013г. на Следствен съд № 13 в гр.Барселона, Кралство Испания, прието за изпълнение с Определение № 261754/26.05.2021г., по описа на СГС, НК, 10 състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва и протестира в 7-дневен срок от днес пред САС.

Съдебното заседание приключи в 12,45 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____